

Археологът Олбrait, заклет привърженик на Скалигеровата интерпретация на Библията, все пак е принуден да признае, че „придшната представа за тръгването от Ур Халдейски (като изключим самия град) за Харан ПО НИКАКЪВ НАЧИН НЕ БЕ ПОТВЪРДЕНА ОТ АРХЕОЛОГИЯТА“ [444], с. 84.

По-нататък. „Оказа се, че фактически е невъзможно да се намери дори мястото, където се намира прословутата Синайска планина. Трудностите в откриването ѝ се задълбочават и от това, че в Библията често пъти не Синай, а Хориф фигурира като планината, където е получено откровението. Ако възприемем сериозно библейските описания на страховитите природни явления, съпроводили тази процедура на Синайската планина, ще трябва да предположим, че планината е била вулкан... Но там е бедата, че планината, наричана сега Синайска, НИКОГА НЕ Е БИЛА ВУЛКАН“ [444], с. 133. Някои археолози я разполагат в Северна Арабия, в Мидия, близо до Кадеш [444], с. 133. Но и тези планини НЕ СА БИЛИ ВУЛКАНИ.

В Библията е казано: „Тогав Господ изля върху Содом и Гомора като дъжд жупел и огън от Господа от небето“ (Битие 19:24). Скалигеровата история смята, че това събитие е станало нейде из съвременна Месопотамия. „Първото, което може да се използва в случая, е предположението за ВУЛКАНИЧНО ИЗРИГВАНЕ. НО В ТОЗИ РАЙОН НЯМА ВУЛКАНИ“ [444], с. 86. Най-естествено е, изглежда, да се потърсят градовете там, където има вулкани. Но не, издирванията упорито и безрезултатно продължават в Месопотамия. И накрая „решението“ е намерено! В южния край на Мъртво море, в много солената и мътна вода смътно се мяркат остатъци от нещо като дънери [444], с. 86. За американския археолог Д. Финеган, както и за В. Келер, това е достатъчно, за да заявят, че „долината Сидим“ заедно с изгорелите градове Содом и Гомора са потънали на морското дъно [444], с. 86.

Според библейския историк Мартин Нот няма причини да се смята, че откритите от археолозите градове в Палестина са разрушени от израелско нападение и че там е издирваната обетована земя [1312]. А по-нататък отбелязва, че от археологическа гледна точка цялата Скалигерова интерпретация на историята за завладяването на Ханаан от войските на Исус Навин виси във въздуха [1312], [1486]. На правилното място ли търсим библейския Ханаан и земята обетована? Може пък войските на Исус Навин да се действали в някакви други места?

Нататък пишат следното: „Колкото до „епохата на съдиите“, ДОСЕГА НИТО ЕДНО БИБЛЕЙСКО СЪОБЩЕНИЕ НЕ Е ПОТВЪРДНО ОТ АРХЕОЛОГИЯТА. Всички имена на съдии от Стария завет са ни известни само от текстовете му И НЕ СЕ СРЕЩАТ В НИКАКВИ АРХЕОЛОГИЧ-